

2) Derefter, eller, hvis Nr. 1 forkastes, iftedetfor samme, tilføies:

„Den nuværende administrerende Directeur for det i Loven af 9de April 1851 ommeldte Pensions- og Forsørgelsesvæsen gives for hans Person lige Dprykningsret til Gageforbedring med Departementschefer.“

3) Følgende nye Passus tilføies efter Nr. 1 og 2, eller, hvis de forkastes, iftedetfor samme:

„De 4 blandt samtlige Departementsdirecteurer og Departementschefer, som ere de ældste i saadan Tjenestestilling og tillige i samme have tilbagelagt 15 Aar eller derover, tilstaaes et Gagetillæg af 400 Rbd. aarlig.“

Ordføreren (M. P. Bruun): Udvalget i denne Sag har ikke troet at kunne tiltræde de Forslag, der ere stillede af den høitærede Finansminister til § 2. Disse ere tre. Hvad det første angaaer, da er Udvalget vel enigt med den høitærede Finansminister i, at, saasnart en Forening af de to deri nævnte Poster kan skee, vilde dette være hensigtsmæssigt; men man har dog fundet det rettest, at den vedkommende Embedsmands Gage og Stilling først tages under Overveielse, saasnart Foreningen skeer, og at den ikke forud bør bestemmes ved denne Lov. Man har ogsaa tænkt sig Muligheden af, at der ved Forretningerne kunde foregaae saadanne Forandringer, der kunde komme i Betragtning ved Afgjørelsen, og som nu ikke kunne tages under Overveielse. Det andet Forslag gaaer ud paa, at den nuværende administrerende Directeur for sin Person skulde stilles i Klasse med Departementsdirecteurer og Departementschefer. Det har forekommet Udvalget, at en saadan Bestemmelse, der aldeles personlig maatte være at betragte som et personligt Tillæg, ikke ganske rigtigt henhører under nærværende Lov, der kun vedrører Embedernes Lønning i det Hele, og at det snarere maatte finde sin Afgjørelse enten ved Finansloven i sin Tid, naar der bliver Spørgsmaal om en saadan Dprykningsret, eller ogsaa ved Behandlingen af Lovforslaget om Reguleringen af den hele Bestyrelse af Pensions- og Forsørgelsesvæsenet, saaledes som dette Forslag er bebudet i Loven af

9de April 1851 § 3. Det er, som jeg maa sige maa gjøre det ærede Thing opmærksom paa, allerede kommet i Betragtning i Folkethingsudvalgets Betænkning over Finansloven. I denne Betænkning er det ogsaa allerede udtalt, at Folkethingets Udvalg fandt, at den administrerende Directeur ikke kunde være at betragte som Departementsdirecteur, og der er ligeledes henvist til en forventet Lov om hele Bestyrelsen af Pensions- og Forsørgelsesvæsenet. Det 3die Forslag gaaer ud paa, saaledes som den høitærede Finansminister under Sagens 2den Behandling udviklede det, at vel Gagerne for Departementsdirecteurer og Departementschefer i Almindelighed skulde sættes til et Maximum af 3000 Rbd., men at der for de 4 ældste skal kunne finde en Førgølse Sted af 400 Rbd. aarlig, saasnart de have tilbagelagt 15 Aar eller derover i en saadan Tjenestestilling. Jeg skal tillade mig at gjentage, hvad jeg under Sagens 2den Behandling tillod mig at ytre som min personlige Mening, at jeg, naar der var Spørgsmaal om fire bestemte Poster, hvis Bigtighed og Betydning Thinget saae sig istand til at bedømme, da muligen kunde være tilbøielig til at gaae ind paa et saadant Forslag, men ikke naar det gjaldt alle Departementsdirecteurer og kun afgang af deres Anders-Anciennetet. Af denne Anskuelse have de øvrige Medlemmer af Udvalget ogsaa været, og vi maae saaledes fastholde, hvad der ved Sagens 2den Behandling er blevet udtalt.

Finansministeren: Ja, der er vel ikke synderlig Udflugt til, at disse Ændringsforslag ville kunne gaae igjennem, siden de ikke ere blevne understøttede af det ærede Udvalg; men jeg anseer det dog for min Pligt at gjøre opmærksom paa de Grunde, som tale derfor, yderligere, end hvad jeg allerede har fremhævet under Sagens anden Behandling. Hvad det første af mig stillede Ændringsforslag angaaer, eller, rettere sagt, Tillæget til det Ændringsforslag, som fra Udvalgets Side blev sat igjennem ved Sagens anden Behandling, da er det i mine Tanker en ligefrem Consequens af Udvalgets eget Forslag, og det har for saavidt været mig uventet, at Udvalget ikke vil erkjende det. Imidlertid forekommer det mig ogsaa, at netop den Grund, som det ærede Ud-